

מסורת הש"ס

א) ק"ה בבינומי, ב) י"ל
הא, ג) ונלשתי כן,
ד) רש"י מ"ו, ט) פ"ה
בנינו,

תורה אור השלם
1. על כן יקוב איש את
אביו ואת אמו וירבך
בבאשתו ויהי לקשר
אחד: בראשית ב כד

הגהות הב"ח
א) יוש"ד ר"ה נשא וכו'
דלא שייך לפרש ל"ל ותיבת
האי נמחק:

מוסף רש"י

נשא אחותו מן האם.
שניהם נהיה עובדי
סוכים, יוציא, וע"ג
דלא אחותו היא, דקתן
שולד דמי, גיריה דלמא
אמי למנכב אחותו שניה
אחיו, דהיינו איכא כתי,
דלית טעמא בקדושה
ולחיותו גמורה מן האם
היא כשרלמא שיליה וכו'
ומי יבמות ב"ח, מן האב
יקיים, שכל ידעין דאין
אז לנכד סוכים, וזי נמי
אמי למנכב כזי חמי שיליה
מאשה אחת משנתיב לא
ליכא, דלא דמי כזי חמי
אחותו יוציא, גיריה משום
האם יוציא, גיריה משום
אחותו מן האב דלמאין
אומר ר"מ, האב ר"מ
אומר יוציא, האב ר"מ
ז"ל, ור"ב ר"מ יקיים.
דלא דמיא לחיותו אב מן
האם, דהיינו איכא למנכב
משום אחותו מן האם
דדמיא לה, אלא אחות האם
מן האב לא דמיא לחיותו
מן האם וע"ג ב"ח, וביתר
באשת אחיו, ופ"ה
לחיותו שולד כהיותו עובד
סוכים, ולא גזיר רבנן
משום אחת אחי העול
אחיו, דקורבה גזיר רבנן
אלא כדמי דלא אחי אלא
ע"י קדושתו לא גזיר ר"מ.
נשא אשה ורבה, אבר
דעמלא קאי, נשאה כהיותו
עובד סוכים אשה ורבה
ומגיריה עמו, דלית היא
דעול קדושה לא נכד
אשה ורבה, וז"ל שטא
גיורת משנתיב האם והבן
דלית להו קדושה דקתן
שולד דמי, למה לי גר
אפילו כשרלמא נמי נמי
למחר הכי, וכו'. כונס
אחת ומוציא אחת, דלא
לית למישרי כשרלמא אשה
ובתה, וכו'. מותר
בחמותו, דלית היא לא
גזיר רבנן, וכו'.

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

נח.

עין משפט
גר מצוה

ק א ב ג ד ה ו ז ח ט י י"ב י"ג י"ד
המלכות אסורי ביאה
הלכה י' קמ"ג לאין קמו
טור שריע י"ד סימן רטע
פ"ג:
ק מ ו מ"ח ט"ז הלכה טו
טו"פ פ"ג ט"ז פ"ה:
קב ז מ"ח ט"ז טור שריע
ט"ז פ"ג:
קג ח ט י ב מ"ח פ"ט
מהלכות מלכות הלכה
ופ"ד מהלכות אסורי ביאה
הלכה י'
קד ל מ מ"ח פ"ט מהל'
מלכות הלכה ו'.

שפורטו שלא בקדושה. וכל גר שנתגיר קטן שולד עכשו בלא אז
ואם וקורבים דמי (ויבמות כג). ואין עליו קורבה מקודם לכן ומיהו רבנן הוא
דגזיר עליה בכל האסורות לו (ב) (בהיותו כותי) משום שלא יאמרו
באין מקדושה ממורה לקדושה קלה (ג) (הלא נשא אחותו מן האם
שולדה קודם שנתגירה אמה ומגיריה

עם אמה ונשאה זה משגל ויולד
לחמותו היא ולא גרע מכן נח
ומדברנן שלא יאמרו וכו' דקסבר ר'
אחות אחותו מן האם אסורה לבני
נח ואפי' אחות אביו מן האם ואחות
אמו מן אהבה וליף לה מעל כן יעזוב
איש את אביו ואת אמו ודלכיו זה
ליה ר"א לקמן בשמעתין: מן האב
יקיים. דלא נאסר אסורי אחיה בני
נח אלא מן האם דכתיב (בנלשתי כ)
וגם אמנה אחותי בת אבי היא אך
לא בת אמי אלמא בת האב שריא
להו ונת האב לא שריא להו: אחוס
אביו מן האם יוליא. דכתיב (גס
ג) על כן יעזוב איש את אביו
ודרשין אה אביו אחותו אביו מן
האם: אחוס אס מן האם יוליא.
דכתיב את אמו זו אחות אמו מן
האם: ר"מ אומר יוליא. גיריה
משום אחותו מן האם דלמא דשט זד
שאר האם כאלו אפי"ג דמן האב היא
אז שריא ליה אחי למימר אין לגר
אפי' שאר אס ואפי' למישרי אפי'
אחותו מן האם וכי"ש אחות אמו ואחות
אביו מן האם: ומכ"א יקיים. ולא
בקדושה והא דנקט הורמו שלא
לקדושה וליתמו בקדושה לא נא
למעוטי הורמו וליתמו שלא בקדושה
אלא למעוטי הורמו וליתמו בקדושה
ויכין דדמי ליה לישראל גזר ביה ר"מ
דילמא אחי לחלופי ישראל ואפילו
בשאר האב ואפי' גולדו אותן קרובות
בהיותו כותי: ומוסר באשם אחיו.
ואפילו מאתמו ולאחר מיתה ואפילו
נשאה אחיו משנתיב או נשאה כשהוא
כותי ומשנתיב קיימה דאין אשת אח
לבני נח וליכא למיחש שמא יאמרו
וכי' וכן אשת אחי האב וכן כל הכמות

נשא אחותו מן האם יוציא. פ"ה שלא יאמרו בלאו מקדושה
ממורה לקדושה קלה דסבר ר"מ אחותו מן האם אסורי לבני
נח ואפי' אחות אביו מן האם ואחות אמו מן אהבה וליף לה מעל כן יעזוב
איש את אביו ואת אמו ודלכיו זה ליה ר"א לקמן בשמעתין: מן האב
יקיים. דלא נאסר אסורי אחיה בני
נח אלא מן האם דכתיב (בנלשתי כ)
וגם אמנה אחותי בת אבי היא אך
לא בת אמי אלמא בת האב שריא
להו ונת האב לא שריא להו: אחוס
אביו מן האם יוליא. דכתיב (גס
ג) על כן יעזוב איש את אביו
ודרשין אה אביו אחותו אביו מן
האם: אחוס אס מן האם יוליא.
דכתיב את אמו זו אחות אמו מן
האם: ר"מ אומר יוליא. גיריה
משום אחותו מן האם דלמא דשט זד
שאר האם כאלו אפי"ג דמן האב היא
אז שריא ליה אחי למימר אין לגר
אפי' שאר אס ואפי' למישרי אפי'
אחותו מן האם וכי"ש אחות אמו ואחות
אביו מן האם: ומכ"א יקיים. ולא
בקדושה והא דנקט הורמו שלא
לקדושה וליתמו בקדושה לא נא
למעוטי הורמו וליתמו שלא בקדושה
אלא למעוטי הורמו וליתמו בקדושה
ויכין דדמי ליה לישראל גזר ביה ר"מ
דילמא אחי לחלופי ישראל ואפילו
בשאר האב ואפי' גולדו אותן קרובות
בהיותו כותי: ומוסר באשם אחיו.
ואפילו מאתמו ולאחר מיתה ואפילו
נשאה אחיו משנתיב או נשאה כשהוא
כותי ומשנתיב קיימה דאין אשת אח
לבני נח וליכא למיחש שמא יאמרו
וכי' וכן אשת אחי האב וכן כל הכמות

שהיתה הורתו שלא בקדושה וליתמו בקדושה
איש לו שאר האם ואין לו שאר האב הא כיצד
ינשא אחותו מן האם יוציא מן האב יקיים
אחות האב מן האם יוציא מן האב יקיים
אחות האם מן האם יוציא אחות האם מן
האב ר"מ אומר יוציא וכו"א יקיים שהיה
ר"מ אומר כל ערוה שהיא משום שאר אב
יוציא משום שאר האב יקיים ויותר באשת
אחיו ובאשת אחי אביו ושאר כל עריות
מותרות לו הלאותי אשת אביו ינשא אשה
ובתה כונס אחת ומוציא אחת ולכתחילה
לא יכונס מתה אשתו יותר בחמותו ואיכא
דאמרי אסורי בחמותו אמר רב יהודה לא
קשיא הא ר"מ אליבא דר' אליעזר והא ר"מ
אליבא דר' ע' דתניא: על כן יעזוב את
אביו ואת אמו רבי אליעזר אומר אביו אחות
אביו אמו אחות אמו ר"ע אומר ה"אביו אשת
אביו אמו אמו ממש וירבך בלא בוכר
באשתו ולא באשת חבירו והיו לבשר
אחד ימי שנעשים בשר אחד יצאו בהמה
וחיה שאין נעשין בשר אחד אמר מר רבי
אליעזר אומר אביו אחות אביו אימא אביו
במש היינו דבין ולא בוכר אימא אשת
אביו היינו באשתו ולא באשת חבירו אימא
לאחר מיתה דומיא דאמו מה אמו דלאו
אישות אף אביו דלאו אישות אמו אחות אמו
ואימא אמו ממש היינו באשתו ולא באשת
חברו ואימא לאחר מיתה דומיא דאביו מה
אביו דלאו ממש אף אמו דלאו ממש רע"א
אביו אשת אביו ואימא אביו ממש היינו
ורבך ולא בוכר א"ה אשת אביו נמי היינו
באשתו ולא באשת חברו ללאחר מיתה אמו
אמו ממש היינו באשתו ולא באשת חברו
אמו מאונסתו במאי קא מיפילג ר"א סבר
אביו

טעמא כגון נשא אחותו מן האם דמשום שמא יאמרו ליכא למיחש
ומשום איחלופי איכא למיחש ואשת אביו לר' עקיבא ואחות אביו
לרבי אליעזר דאסורי לבני נח יס לאסור משום שמא יאמרו אכל
משום איחלופי ליכא למיגזר בקרבת אב דהכל יודעין דרשמנא
אפקריה לזרעיה דכותי ואשת אביו לר"א ואחות אביו לר"ע שריא
דלאו משום שמא יאמרו איכא ולא משום איחלופי איכא והשאה הא
דפרין דרבי מאיר ארדני מאיר לא כמו שפירש הקובץ' דפרין נמי
מדקתני אסורי בחמותו ואחות אביו ואחות אמו אפי"ג דאין ב"ד
של ישראל ממימין עליהם דהמ"ל ככולהו דלא אסור משום דנאסרו
בהיותם כותים אלא משום חלופי דלאחר בחמותו ולא פריך דר"מ
אר"מ אלא מדקתני מותר באשת אביו ובחמותו אפי"ג דב"ד של
ישראל ממימין עליהם וכן כבוד בכל הספרים לעיל וסבר ר"מ
כל ערוה שז"ד של ישראל ממימין עליהם בני נח מחהרין עליהם
והתניא כ"י משמע דלא קשיא ליה אלא מהא:

מפי

ממנת אישות דכיון דלשמא יאמרו ליכא למיחש דקסבר לא נאסרו
לבני נח ומשום קורבה נמי ליכא למיחש דקתן שולד דמי: ושאר
כל עריות שכלות ממנת אישות מותרות לו: לאסורי אשם אביו.
אכל כלתו ואחות אשתו ליכא לרביי דהא בגר שהיה ליתמו בקדושה
קיימה וזה לא היתה לו כלל אשה אלא ביהדות ולאחיי אחות אשתו
נמי לא (ז' לריכא ליה) דהא קתני בהדיא נשא אשה ובתה כונס אחת
ומוליא אחת וה"ה לשתי אחיות: נשא אשם ובסה. אשאר גרים
קאי כשנשאה (ב) (בהיותם כותי) ומגיריו עמו. אי נמי אהא קאי ומשום
דהן גיורות קאמר וה"ה לישראל גמור: ולכתחילה לא יכונס. מפרש
ביבמות ב' נשאין על האנוסה (דף נ"א): דהנהן דאמרן לעיל יקיים
קאמר דלכתחילה לא יכונס: משה אשמו מוסר בחטפו. ואפי"ג
שקיימה לאשתו משנתיב דכן נח לא הוזהר על חמותו דלמא כתיב
מקדושה וכו' וחמותו ממש לא היא אפי"ג דנתגירו דגר שנתגיר
וכי' ואין קרובות זה לזה: ואיכא דפני אסורי בחטפו. ההם מפרש
במאי פליגי. קתני מיהת מותר באשת אביו ואפי"ג שז"ד של ישראל

ממימין עליה וכן בחמותו וקתני אסורי בחמותו ובאחות אביו ואחות אמו ואפי"ג שאין ב"ד של ישראל ממימין עליהם: סא ר"מ וכו'. תלמוד של שניהם
היה דלאמרי' בנמ' ב"ה (ד' ג'): גבי ליטרא קליעות ר"מ אומר א"ר אליעזר רואין כאלו הן פרודות וכו' ובנמ' עירובין ב' פ"ג (דף י"ג). אמר ר"מ
משם את ר"ע. הא דקתני אחותו אסורה לו ואשת אביו מותרת לו ר"מ היא משום ר"א והיא דקתני חייבי מיתות נאסרו להם ולא חייבי כריתות
ר"מ היא אליבא דר"ע: על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו. לאדם הראשון נאמר: אחוס אביו. וכ"ש אחותו: וירבך ולא בוכר. דליכא דיבוק דמתוך
שאין הנשכב בה לאינו עמו: מי שנעשה לבשר אחד. שזרע יולא מהם שנעשה בשר האם והאב אחד זו: יולא בהפטם וזויה. שאין יולדו מן האדם.
הני דר"ע כולהו חייבי מיתות נינהו ומיהו יליף לכל חייבי מיתות אכל לרבי אליעזר לית ליה קורבא דאישות ואית ליה קורבא דאחוא:
אינא לאחר מיסא. לחייבו על אשת אביו לאחר מיתת אביו. ומשני דומיא דאמו: אמו אמו פפט. ולאו היינו אשת חבירו ובגלגל מיתת
אביו נמי ליכא לתרויה דהיינו אשת אביו דאוקימנא לאחר מיתתה. ומשני אמו אנוסת אביו דלאו אשתו ואין כן אלא משום אמו אפי' בחייו:
אביו